

Cal Recader

Copons

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Carrer de Vilanova, 33, 08289
Emplaçament:	A la banda de migdia del nucli urbà, tocant el passatge de Joan Lluch
Alçada:	424m

Classificació

Número de fitxa:	08071-12
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia:	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle:	XVIII
Estat de conservació:	Regular
Notes de conservació:	El parament de la façana principal està en força mal estat de conservació.
Protecció:	Inexistent
Accés:	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat:	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 6706114CG7160N
Autor de la fitxa:	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 25/04/2014 - 02:00

Descripció

Edifici entremetgeres de planta rectangular, amb pati posterior i accés des de l'antiga carretera d'Igualada a Ponts. Presenta la coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i està distribuït en planta baixa, dos pisos i golfes. La façana principal, orientada al carrer de Vilanova, presenta dos portals d'accés rectangulars, dels quals el de l'esquerra ha estat reformat. El principal, en canvi, conserva els brancals bastits amb carreus de pedra ben desbastats i la llinda plana monolítica. Les obertures del primer pis es corresponen amb dos finestrals rectangulars reformats, que tenen sortida a un balcó corregut amb la llosana motllurada i la barana de ferro decorada. La composició dels buits d'aquesta planta es repeteix al segon pis, tot i que les obertures són més petites i amb sortida a dos balcons simples. També estan reformades. A les golfes, en canvi, hi ha una

galeria que s'obre a l'exterior mitjançant dues grans obertures d'arc rebaixat, sostingudes per un pilar central i delimitades per baranes decorades a mode de balustrada. La façana està rematada per un ràfec de dents de serra que pràcticament queda tapat per la canalera de la teulada. La façana presenta un revestiment arrebossat en força mal estat de conservació. A la part posterior de la casa, entre el pati i l'antiga carretera de Calaf, hi ha un volum aïllat de planta rectangular amb terrassa superior, destinat a garatge.

Història

A mitjans del segle XVIII, els terrenys on està edificada la casa eren propietat de l'església de Santa Maria de Copons. Aquests incloïen el que actualment es coneix com el Pla de Missa, l'illa de cases compresa entre els carrers d'Àngel Guimerà i de Vilanova, la banda de llevant del carrer de Vilanova (coneguda com el Pla del Rector o la Plana de la Rectoria) i alguns horts de la banda de ponent. Com que l'explotació agrícola de la Plana de la Rectoria no donava prou beneficis i les obres de construcció del nou temple parroquial eren molt cares, el rector mossèn Francesc Felip va sol·licitar permís al bisbe de Vic per poder establir part d'aquestes propietats i així alliberar els terrenys davant la demanda creixent de sòl urbanitzable, com a conseqüència de la bonança econòmica experimentada la vila. Entre els anys 1740 i 1765 foren dotze les parcel·les cedides "a fi y efecte de construir o fer construir y edificar casa" (Muset 2006: 25). Aquestes parcel·les es corresponen amb les cases que actualment comprenen des del número 11 al 39 del carrer. De fet, les cases havien de tenir la façana orientada al carrer de Vilanova i mesurar totes el mateix, "50 palms en quadro" (10m x 10m) que equivalien a dos casals (Muset 2006: 25). Posteriorment, entre els anys 1761 i 1765, les cases es van poder allagar gràcies a "la concessió de la propietat útil d'una nova peça de terra, destinada a corral" (Muset 2006: 25). Tenien la mateixa amplada que les façanes, és a dir, 50 pams, però la profunditat variava en funció de la situació de l'habitatge. En el cas que ens ocupa, la profunditat era de 15 pams. Finalment, l'any 1789 es va donar permís per transformar aquests corrals en cases, quedant així integrats a la part habitada dels edificis, alhora que també es va permetre annexionar nous patis per la banda posterior. L'edifici és conegut per cal Brunet per que l'anterior propietària es deia Maria Brunet. L'apel·latiu Semiano procedeix del renom amb el que era conegut el pare de la Maria Teresa i Cardenyas era el cognom del seu marit. L'edifici és conegut com a cal Recader perquè era l'ofici de l'avi de l'actual propietària. Baixava dos cops a la setmana a Igualada i feia tots els encàrrecs que els veïns de Copons li demanaven.

Bibliografia

MUÑOZ, Natàlia (2003). "Renoms de Copons: el carrer Vilanova". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 16, p. 17. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 25.

